

گزیده‌هایی از بیانات حضرت آقا حاج دکتر نورعلی تابنده (جنوب علیشاه)

سلسله درسهای عرفانی

درباره‌ی موسی(ع) و جلوه کردن خدا به صورت آتش، اختلاف بین مؤمنین و جهل به انسانیت، فهم و اجرای آیات قرآن، همراهی دل و زبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداآوند به موسی گفت وقتی پیش من هستی نترس. در نزد من، بندگان من نمی‌ترسند یعنی هم بنده‌ی من باش، هم همیشه پیش من باش تا نترسی. همه‌ی اینها درس است.

در بیابان شب بارانی بود و درد زایمان برای صفورا (زن موسی) آمد که موسی باید بدو، در این بیابان چه کار کند؟ نه دوایی نه دکتری، احتیاج او به چه بود؟ احتیاج او به این چیزهای زندگی عادی، مثل لباس گرم آتش‌زن و امثال اینها بود. یک آتشی دید. چون در آن لحظه موسی آتش می‌خواست، خداوند به صورت آتش بر او جلوه کرد. می‌دید یک روشی، جرقه‌ای یک چیزی آن جای دور هست برود از آن طرف یک چیزی بیاورد. وقتی رفت آنجا گم شد اصلاً یادش رفت چه هست، محو شد. خدا چون موسی را می‌خواست انتخاب کند و انتخاب کرد گفت وَاضْطَنَّكَ لِنَفْسِي (طه، ۴۱) تو را برای خودم انتخاب کردم یعنی در واقع خادم خاص خداوند در آن ایام است. بعد که صحبت‌ها و چیزها تمام شد، موسی آمد. مسلمًاً وقتی به منزلش رسید باید ببیند زنش که درد زایمان داشت چه شد؟ آمد دید هوا صاف، ابرها رفت، بارانی نیست، سردی هم نیست، پس در واقع موسی آتش نمی‌خواست، موسی این آرامش را می‌خواست که الان به دست او آمده بود. خداوند برای اینکه به او بفهماند این اشتباه است، گفت تو به این عصا تکیه می‌کنی اشتباه است بین این عصا اژدهاست تکیه نکن. آنوقت همه‌ی آن نیازهایی که در لحظات مختلف داشته و ظاهر شده در یک جا جمع شد و آنجا این امیدی بود و تکیه‌گاهی بود که به این نیروی تازه داشت که به او پیرده بود، ولی موسی تازه فهمید که یک چنین نیرویی هست. اما این اشتباه نشود که خدا نمی‌توانست به صورت دیگری جلوه کند. می‌خواست به صورتی جلوه کند که برای طرف مأنوس باشد. چون در آن زمان هنوز بشریت خیلی تکامل پیدا نکرده بود.

در نظر خدا فرق نمی‌کند، گذشته و حال و آینده یکی است، همه را می‌داند. البته خداوند به صورت آتش، آب و... بر ما ظاهر نمی‌شود ولی به ما فهمانده که این صورت‌هایی که شما به آن نیاز می‌برید، اینها مورد نیاز شما نیست. مورد نیاز شما من هستم. ولی خداوند جز خودش هیچ وجودی را نمی‌شناسد. البته نه اینکه وجود من و شما و آن در و دیوار و اینها را نمی‌شناسد، نه! اینها هست. متنهای می‌گوید شماها که مثل چیز از طرف من می‌چرید بدانید همه‌ی اینها مال من است. حالا ان شاء الله هر سال که می‌آید ما فهمیده‌تر از سال گذشته کار کنیم؛ ان شاء الله. (برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح چهارشنبه ۱۳۹۱/۱/۱۶)

*****

یکی از پندهای مثنوی که واقعاً خیلی برای آرامش، آرامش فردی و آرامش جمعی جالب است، به نظرم از پیغمبر نقل می‌کند که فرمود در بین مؤمنین اختلافی جزئی هم نمی‌افتد، خلاصه با هم دعوا نمی‌کند مگر

اینکه هر دوی آنها جاهل باشند. جاهل که می‌گوید یعنی نه اینکه بی‌سواند باشد، کتاب نخوانده باشد، نه! جاهل یعنی جهل به انسانیت، برای اینکه اگر دو نفر هر دو عاقل باشند که می‌دانند دعوا و خشونت و فحش و اینها اصلاً فایده ندارد، ضرر دارد. اگر هم یکی از آنها عاقل باشد و یکی دیگر نه، باز هم آن که عاقل است می‌فهمد که با جاهل درافتادن فایده ندارد همان اوّل کنار می‌رود و تمام می‌شود. فقط دو نفر جاهل است که هرکدام خیال می‌کنند خودشان، ملاک زندگی و محور زندگی جهان هستند. چنین دو نفری ممکن است با هم دعوا داشته باشند در آن صورت البته می‌شود گفت شبیه حیوانات هستند حیواناتی که لقمه‌ای می‌بینند هرکدام می‌خواهد خودش داشته باشد.

تمام اختلافاتی که اگر خودتان با دیگری دارید یا خبر دارید از همین قبیل است که با کوشش فقری و با به کار بردن عقل و درایت قابل حل است و تمام می‌شود. اینطور نزاع‌ها و جنگ‌ها البته فردی، اینها در واقع یک جلوه‌ای است از خودخواهی برای اینکه آن کسی که جنگ می‌کند به هرجهتی که هست، این در خیالش هست که طرف مقابل او به حیثیت او، به مایملک او تجاوز کرده. حالا مایملک، مثلًاً استکان و لیوان و اینها نیست مایملک یعنی حیثیت او و حال آنکه اگر بداند که حیثیت او با این چیزها از بین نمی‌رود و حیثیت او در این است که امر الهی را رفتار کند، آرامش داشته باشد اگر بداند آن مشکل حل می‌شود. حالا از امروز که سال جدید آمده سعی کنیم ان شاء الله در سال جدید لااقل دعوای جدید نداشته باشیم ان شاء الله. (برگفته از گفتارهای عرفانی، صبح چهارشنبه ۱۳۹۱/۱/۲۳)

(۱۳۹۱/۱/۱۸) صبح جمعه

*****

پیغمبر فرمودند حفظ این ایمان در آخرالزمان مشکل‌تر از کار آن کسی است که می‌خواهد یک شمع روشن را در شب بد و طوفانی از شرق عالم ببرد به غرب عالم، حفظ ایمان از این هم مشکل‌تر است. حضرت در مورد گروه مؤمنانی که در آخرالزمان هستند، خیلی زیاد صحبت فرمودند بطوری که تقریباً این استنباط می‌شد که مؤمنین آخرالزمان از مؤمنین همانوقت برترند. چون فرمودند آنها یکی که من و این کارها را ندیده‌اند، فقط شنیده‌اند و با این وجود ایمان آنها نسبت به مذهبیان، نسبت به من زیادتر است به این دلیل ارزش آنها بیشتر حساب می‌شود. بنابراین شما و ماها همه ان شاء الله قدر خودمان را بدانیم؛ یعنی بدانید هر چه که بکنید خداوند چندین برابر پاداش می‌دهد، کسی که خوبی‌ای بکند خداوند دهها برابر پاداش می‌دهد اما کسی که بدی بکند خدا به اندازه‌ی همان بدی به او مجازات می‌کند. (برگفته از گفتارهای عرفانی، صبح شنبه ۱۳۹۱/۱/۱۹، جلسه خواهان ایمانی)

(۱۳۹۱/۱/۱۹) صبح شنبه

*****
در مورد این سؤالی که آیات قرآن را باید همیشه اجرا کرد یا نه؟ بله! منتهای هر کدام را به موقع خودش باید اجرا کرد و به موقع خودش بفهمیم. همه‌ی این چیزها از این قبیل است. در اوّلین اعلامیه‌ای که من نوشتیم؛ یک منطقه‌ای هست که انسان با فکر و عقل خودش باید بسنجدن. خداوند در حیوانات دیگر این عقل را نیافریده این عقل را لابد خودشان دارند فقط برای خوردن و زیستن. برای انسان این عقل را آفریده و بنابراین می‌خواهد که روز به روز بشر از این عقل بیشتر استفاده کند و جلوتر برود. یکی از این به‌اصطلاح مواردی که ما باید این کار را بکنیم همین مسئله‌ی آیات قرآن است و پند گرفتن از اعمال گذشتگان، بینیم از چه می‌خواهد پند بگیرد... بنابراین می‌بینیم خداوند همه چیز حتی قوانین مختلف و متضاد را با هم، در اختیار گذاشته منتهای بعد عقل بشر را چیز کرده که بپذیریم. ان شاء الله خدا اگر عقل نداده به ما بدهد ولی عقل را خودش گفته داده حالا که داده آن را بیشتر کند. (برگفته از گفتارهای عرفانی، صبح چهارشنبه ۱۳۹۱/۱/۲۳)

*****
سؤال رسیده، راجع به این آیه‌ای که خداوند می‌فرماید وَإِنْ يَنْكُمْ إِلَّا وَأَرِدُهَا [مریم، ۷۱] [هیچیک از شما نیست که وارد نشود]. کارهایی که ما در این دنیا کردیم و می‌کنیم، این کار برای ما در این دنیا یک آرامش و یا ناراحتی به وجود می‌آورد دیگر آنوقت ما نمی‌توانیم این را عوض کنیم برای اینکه خودمان در اینجا فراهم کردیم. به همین جهت هم وقتی خبر می‌دهند می‌گویند این کار را نکنید بد است، به جهنّم می‌روید و این کار را بکنید خوب است، برای همین است که از یک مقامی داده می‌شود که می‌داند نتیجه‌ی این کار چه هست ما خودمان شاید نمی‌دانیم، به ما می‌گوید که اگر آن نتیجه را نمی‌خواهید، این کار را انجام ندهید. بنابراین اختیار فردای ما یعنی آن فردا، آن دنیا دست امروز ماست. چون یک عده‌ای به دستور خداوند رفتار کردن و باید آرامش و راحتی ببینند، یک عده‌ای رفتار نکردن باید بعداً زجر و شکنجه ببینند. این زجر و شکنجه از آتش است دیگر، آتش را می‌آورد همه را از این رد می‌کند. اگر جنس آتش نباشد، آتش خاموش می‌شود. صحبت خوب یا بد نیست جنساً نوع آن، وقتی اینها یک آتشی می‌آیند رد بشوند آتش تندری می‌شود. البته این جنس را یک مقداری به اختیار ما آفریدند. خداوند که ما را آفریده دستوراتی هم داده گفته اگر این دستورات را رفتار کنید، مثل آب می‌شود که آتش‌ها از شما دور می‌شود اگر رفتار نکنید آنطوری می‌شود. یعنی هر دو زمینه‌ی آتش بودن و آب بودن را در این وجود آفریده، منتهای بعد رفتار ما آتش را تقویت می‌کند، در نتیجه آب از بین می‌رود یا آب را تقویت می‌کند آتش از بین می‌رود. به هرجهت این آتش به همه می‌رسد؛ یعنی پیغمبر هم باشد

بند ششم از بیانیه‌ی نوروز ۱۳۸۹ تاریخ: هشتم اول فروردین ۱۳۸۹ شمسی	<p>فقرا در مسائل مادی و شغلی و خانوادگی به مشایخ و مجازین مراجعه ننمایند و آقایان مشایخ و مجازین هم حتی‌الامکان از دخالت در این امور پرهیزند و بیشتر به جنبه‌های معنوی و تربیت فقرا توجه نمایند و فقرا در این نوع کارها از نیروی تفکر و تعقل و سپس مشورت با افراد خیرخواه که تخصص در آن شغل با رشته داشته بهره جویند حتی در غیر ضرورت استخاره هم ننمایند و اگر در این امور با مشایخ یا مجازین مطلبی را در میان گذاشته و نظری از طرف آنان ابراز شد آن را نظریه‌ی شخصی دانسته و امر و نهی تلقی نکنند که بعضًا مشکلاتی را به وجود آورده است.</p>
---	---

حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابانده (بجزب علیله) یادآوری قسمتی از بیانیه‌ی نیمی ۱۲۱
--

از این آتش رد می‌شود.

حتی خیلی‌ها این تصویر را می‌کنند که چون بیشتر عبادات ما هرگدام مظہر یک بندگی و یک عظمت خدا هستند. در اینجا هم شاید از آتش پریدن و چهارشنبه‌سوری در خاطره‌ی ما، برای همین است که خدایا ما از این آتشی که آفریدی بجهیم. جرأت نمی‌کنیم بگوییم خدایا ما را هم مثل پیغمبر جدا نگه دار. می‌گوید مگر که هستید؟ می‌گوییم از این آتش می‌پریم، رد می‌شویم و این دستوراتی که تو دادی در نظر می‌گیریم. این است که بله! در این ورود به آتش همه سهم دارند ولی در مورد بزرگان و آنها یعنی که خدا می‌خواهد، این آتش تبدیل به رحمت می‌شود. آنوقت برای اینکه خداوند نشان بدهد، یک بار در مورد یکی از پیغمبران که می‌خواستند او را در این دنیا به آتش بیندازنند، خدا آتش را برای او گلستان کرد. اینطوری آتش تغییر می‌کند. ان شاء‌الله خدا توفیقی به ما بدهد که بتوانیم اینطوری باشیم. (برگفته از گفتارهای عرفانی، صبح جمعه ۱۳۹۱/۱/۲۵)

*****

اگر انسان دل و زبانش همراه باشد می‌توانند آن انسانی که صاحب این دل و زبان است را هدایت کنند و اگر اینها غیر از هم حرفی بزنند، جدا باشند، می‌توانند بشر را به پستترین حالت برسانند. منظور، اگر زبانت همان چیزی را بگوید که در دلت هست، صفا و صمیمیت و خلوص کاملی داری و اگر اینها دو چیز بگویند ریاکاری است، حقه‌بازی است.

اگر دل و زبان یکی باشد آن خلوص نیتی که هست خدا قبول می‌کند و اگر دل و زبان با هم یکی نباشد هیچی خدا قبول نمی‌کند، البته خداوند چون خودش این بشر را آفریده، خودش می‌داند چه نواقصی در زندگی او هست چه روحیاتی بر او حاکم است که نمی‌تواند. بنابراین می‌بینیم عملاً خداوند در یک موضع خاص ممکن است این اجازه را بدهد، یعنی وقتی شما یک گرفتاری خاصی دارید و این گرفتاری خاص البته مربوط به همه‌ی زندگی شما است اگر در مورد این گرفتاری هم بگویید **إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْأَلُ** (فاتحه، ۵) خدا هم که می‌داند هزار گرفتاری دیگر دارید متنتها آنها را یادتان رفته، حالا این مهم‌تر از همه هست و در این گرفتاری فقط خدا را می‌بینید، در این صورت خدا کمک می‌کند. ان شاء‌الله خداوند برای ما و شما آنچه ما می‌گوییم مشکل، نیافریند برای اینکه اگر بیافریند مشکل‌ها بچه می‌کند، سعی کنید ان شاء‌الله **إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْأَلُ** مطابق واقعیت باشد، به هر اندازه در این سعی پیروز شدید، موفق شدید، در مقام سلوک به جلو رانده شده‌اید. (برگفته از گفتارهای عرفانی، صبح شنبه ۱۳۹۱/۱/۲۶، جلسه خواهان ایمانی)

سالات حضرت آقا حاج دکتر نورعلی تابانده (جذوب علیشاه) شامل جزویت گفتارهای عرفانی / شرح رساله شریفه پندصلاح / شرح فرمایشات حضرت سجاد (شرح رساله حقوق) / شرح فرمایشات حضرت صادق (تفسیر مصلح الشریعه و مناجات الحسنه) / جزویت موضوعی (استخاره، خانواده، حقوق مالی و عشره، رفع شباهت با کزیده‌های از بیانات) / تکایب عرفانی (مجموعی پاخ بـ نامه) / مجموعه دستورالعمل های بیانیه / شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم / گفت و کوهای عرفانی (مجموعی مصادر) تشریشه است.

جست‌سازی و دریافت جزویت از طریق شماره تلفن ۰۹۱۲ ۸۴۴۲ ۵۸۳ و یا سایت WWW.JOZVEH121.COM اقدام فرمایید.